

Alþingi
Erindi nr. Þ 138/915
komudagur 15.1.2010

CONSUMERS ASSOCIATION OF ICELAND
ASSOCIATE MEMBER OF IC, BEUC and ICRT

NEYTENDASAMTÖKIN

Viðskiptanefnd
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

HVERFISGÖTU 105
101 REYKJAVÍK

SÍMI 545 1200
FAX 545 1212
Netfang ns@ns.is
www.ns.is

Reykjavík, 14. janúar 2010.

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um váttryggingastarfsemi, 229. mál.

Neytendasamtökin telja afar mikilvægt að eyða þeirri óvissu sem skapast hefur um verkskiptingu milli lögmæltra eftirlitsstofnana varðandi eftirlit með skilmálum og markaðssetningu á neytendatryggingum. Um nokkurt skeið hefur verið deilt um í hvaða mæli Neytendastofa annars vegar og Fjármálaeftirlitið (FME) hins vegar fara með eftirlit á þessu sviði og telja Neytendasamtökin æskilegt að leyst sé úr slíkri óvissu með þessari endurgerð laganna. Samtökin afmarka athugasemdir sínar við þau ákvæði frumvarpsins er varða eftirlit með váttryggingaskilmálum. Ekki verður tekin afstaða til annarra ákvæða.

Í 1. mgr. 6. gr. frumvarpsins segir „Váttryggingastarfsemi [] skal rekin í samræmi við góða viðskiptahætti og venjur í váttryggingaviðskiptum og með hag váttryggingartaka og váttryggðra fyrir augum“. Greinin er að þessu leyti samhljóða ákvæði í elstu lögum um váttryggingastarfsemi, nr. 26/1973 og 12. gr. núgildandi laga um váttryggingastarfsemi, nr. 60/1994 (en ekki 55. gr., eins og kveðið er um í athugasemdum við 6. gr. frumvarpsins). Samkvæmt athugasemdum greinargerðar við 12. gr. núgildandi laga, er ákvæðið einungis „stefnumarkandi og lögð er áhersla á það meginhlutverk váttryggingafélaga að reka starfsemi sína með hag váttryggingartaka og váttryggðra fyrir augum“. Í greinargerð með fyrirleggjandi frumvarpi segir að tímabært sé að endurskrifa þetta ákvæði m.t.t. „heimilda sem kveðið er á um í öðrum lögum. Lög um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi voru samþykkt eftir gildistöku gildandi laga og lagabreytingar sem urðu á ákvæðum um réttarsamband váttryggingartaka og váttryggingafélags við gildistöku nýrra laga um váttryggingarsamninga gera það nauðsynlegt að afmarka betur en gildandi lög hvenær Fjármálaeftirlitið getur gripið til aðgerða...“.

Samkvæmt 8. gr. laga nr. 87/1998 um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi skal Fjármálaeftirlitið „fylgjast með að starfsemi eftirlitsskyldra aðila sé í samræmi við lög, reglugerðir, reglur eða samþykktir sem um starfsemina gilda og að starfsemin sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti.“ Samkvæmt greinargerð þeirri er fylgdi frumvarpi laganna eru þetta „almenn ákvæði sem ætlað er að gilda um starfsemi Fjármálaeftirlitsins á grundvelli sérlaga [lög um váttryggingastarfsemi.]“. Í 12. og 72. gr. laga um váttryggingarsamninga, nr. 30/2004, segir að FME skuli fylgjast með að *upplýsingaskyldu* váttryggingafélags skv. lögnum sé fullnægt, en ekki er kveðið á um eftirlit FME með öðrum þáttum. Varðandi efni váttryggingasamninga gildir samningsfrelsi sem meginregla.

Þá eru ákvæði um eftirlitshlutverk Neytendastofu í lögum um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005. Í 2. gr. er kveðið á að lögin taki til „samninga, skilmála og athafna sem hafa eða ætlað er að hafa áhrif hér á landi“. Í 5. gr. er lagt bann við því að viðhafa óréttmæta viðskiptahætti eða eitthvað það sem óhæfilegt er gagnvart hagsmunum neytenda.

Í 64. gr. frumvarpsins segir svo „Fjármálaeftirlitið skal, eftir því sem kostur er, fylgjast með váttryggingaskilmálum sem í boði eru hér á landi og gæta þess að þeir séu í samræmi við lög sem hér gilda og góða viðskiptahætti.“ Hér eru samkvæmt greinargerðinni gerðar orðalagsbreytingar, miðað við samsvarandi ákvæði í 55. gr. núgildandi laga, til þess að „taka af öll tvímæli um að ekki sé fyrir fram eftirlit með skilmálum og iðgjöldum váttrygginga“. Inntak „góðra venja og viðskiptahátta“ hefur ekki verið skýrt frekar, hvorki hér né í 6. gr.

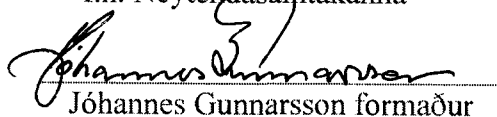
Neytendasamtökin geta þó ekki betur séð en að óbreytt orðalag hafi þá þýðingu að FME hafi jafnframt eftirlit með því sviði sem fellur undir lög um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, nr. 57/2005. Í frumvarpi þessu virðist því ekki vera tekið tillit til þess eftirlitshlutverks sem Neytendastofa hefur að gegna.

Í svarbréfi Neytendastofu (dagsett 18. júní 2008) við erindi Neytendasamtakanna vegna skilmála bankaláns segir, með vísan í hina almennu lögskýringareglu um að sérlög gangi framar almennum lögum, að „ákvæði laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu eru almenn að því er varðar viðskiptahætti en Fjármálaeftirlitið hefur eftirlit með viðskiptaháttum fjármála fyrirtækja og því telur Neytendastofa að samkvæmt ákvæði 8. gr. laga nr. 87/1998, beri að leggja ágreiningsmál um viðskiptahætti neytenda og fjármála fyrirtækja fyrir Fjármálaeftirlitið. [...] Valdmörk og verkaskipting milli Neytendastofu og Fjármálaeftirlitsins eru þó óljós vegna ákvæða 8. gr. laga nr. 87/1998“.

Neytendasamtökin skrifuðu viðskiptaráðherra bréf þann 14. júlí 2008 til þess að fá úr því skorið hvar valdmörkin lægju. Í bréfi viðskiptaráðuneytisins til Neytendastofu og FME, dagsettu 13. janúar 2009, segir „ráðuneytið vill því hér með staðfesta að Neytendastofa hefur eftirlitsskyldum að gegna með öllum samningsskilmálum í neytendasamningum hér á landi skv. ákvæðum laga nr. 57/2005 svo og lögum nr. 7/1936, með síðari breytingum“.

Þessi niðurstaða viðskiptaráðuneytisins er í samræmi við gildandi lög á hinum Norðurlöndunum á þessu sviði. Í sænskum lögum, þ.e. „försäkringsröreslagen“, (1982:713), sem Finansinspektionen hefur eftirlit með, segir t.a.m. að „verksamheten skall bedrivast enligt god försäkringsstandard“ (1 a §) og meginreglan er, eins og hér á landi, samningsfrelsi varðandi efni váttryggingasamninga. Sá háttur kemur ekki í veg fyrir að Konsumentverket bregðist við villandi auglýsingum og óréttmætum skilmálum fyrir dómstólum skv. „marknadsföringslagen“ og lögum um óréttmæta skilmála í neytendasamningum (avtalsvillkorlagen, 1994:1512), reynist það nauðsynlegt. Í sænskum rétti stendur sambærilegt ákvæði því ekki í vegi fyrir því að eftirlitsstjórnvöld á sviði neytendamála geti brugðist við villandi auglýsingum og óréttmætum skilmálum, reynist slíkt nauðsynlegt til verndar hagsmunum neytenda.

Þar sem talsverðrar skörunar gætir um eftirlit þessara tveggja stofnana, telja Neytendasamtökin æskilegt að allri óvissu um verkaskiptingu varðandi opinbert eftirlit verði eytt við þessa endurskoðun laganna. Þá er jafnframt æskilegt að verkaskipting sé eins á öllum sviðum sem heyra undir eftirlit beggja stofnana.

Virðingarfyllst,
f.h. Neytendasamtakanna

Jóhannes Gunnarsson formaður